

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010220
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518010220.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Q. E., narodenému dňa XX. K. XXXX v S., trvalé bytom obec R., t. č. od 12.30 hod. dňa 16. apríla 2018 vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o obžalovaného Q. E. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 5. novembra 2018, č. k. 16T/68/2018 - 371, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 5. novembra 2018, č. k. 16T/68/2018 - 371 bol obžalovaný Q. E. uznaný v bode 1/ za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, keď skutok mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/62/2015 zo dňa 11.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 28.10.2015, okrem iných za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a hoci mu bola dňa 08.06.2017 príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Piešťany uložená bloková pokuta v blokovom konaní nezaplatená na mieste, číslo bloku XXXXXXXX, vo výške 30 eur, za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pretože dňa 08.06.2017 v čase o 23:40 hodine v meste S. v obchodnom dome R. S. odcudzil drobný tovar,

v čase asi o 16:59 hodine dňa 20.10.2017 v S. na kúpeľnom ostrove za hotelom P. nezisteným spôsobom odcudzil lankom uzamknutý dámsky retro bicykel značky Crossack, čiernej farby, zakúpený v roku 2017, čím spôsobil poškodenú A. D. škodu krádežou bicykla vo výške 205 Eur.

Rovnakým rozsudkom tohto okresného súdu bol obžalovaný Q. E. uznaný v bode 2/ za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, keď skutok mal spáchať na tom skutkovom základe, že: dňa 05.04.2018 v čase okolo 19:00 hodiny v S., na N. L. XXXX/XX, vnikol do exekútorského skladu takým spôsobom, že vošiel na uvedený pozemok cez vstupnú otvorenú bránu, prešiel do zadnej časti budovy, kde vyšiel po vonkajších železných schodoch k bočným vchodovým dreveným dverám na prvom poschodí, kde odstránil dosku na svetlíku dvier, ktoré následne vytlačil, avšak nič neodcudzil, prešiel k bočným vchodovým dreveným dverám na prízemí, na ktorých rozbil sklenú výplň svetlíka, ktoré následne násilím vytlačil, čím vylomil na druhej strane dvier haspru, po čom si nachystal otvor s priemerom 70 cm v pletivovom oplotení pozemku celkovej výšky 170 cm a odstránil drevenú paletu

pripevnenú drôtom o pletivový plot, následne vnikol dnu do budovy skladu na prízemí, kde z jednej z miestností odcudzil 7 kusov snowboardov, ktoré tam boli uskladnené v rámci exekučného konania od roku 1999 a 1 kus stočenej požiarnej hadice s prúdnicou, čím poškodenému Exekútorškému úradu Mgr. Ing. K. K., so sídlom N. L. XXXX/XX, S., spôsobil škodu krádežou vo výške 136,59 Eur a poškodením dvoch dvier a oplotenia spôsobil Exekútorškému úradu Mgr. Ing. K. K. so sídlom N. L. XXXX/XX, S., ako aj spoločnosti R. K. - X. L., so sídlom R. ulica XXXX/XX, S., škodu vo výške 92,90 Eur.

Za to mu okresný súd podľa 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. k), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil ochranné opatrenie vo forme zhabania veci, a to 1 kusa noža s modrou rúčkou so zlomenou čepeľou o dĺžke 16 cm.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) poškodených A. D., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko S. S. XXX, S. a Mgr. Ing. K. K., so sídlom Exekútorškého úradu na adrese N. L. XXXX/XX, S. s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 371 -379 spisu nasledovne (citácia):

„Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 17. augusta 2018 obžalobu sp. zn. Pv 187/18/2204 (ďalej len obžaloba) na Q. E. (ďalej len obžalovaný) pre skutky uvedené v obžalobe, právne kvalifikované v bode 1/ ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a v bode 2/ ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 5. novembra 2018 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania oboch skutkov uvedených v obžalobe. V dôsledku tohto vyhlásenia súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda dopytoval obžalovaného, pričom tento na všetky položené otázky odpovedal súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora a prítomného poškodeného Mgr. Ing. K. K. k vyhláseniu obžalovaného, pričom obaja navrhli vyhlásenie obžalovaného prijať.

Na podklade vyššie uvedeného súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásil uznesenie, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania oboch skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o jeho vine. Zároveň súd rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

K právnej kvalifikácii oboch skutkov

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel pred útokom nemá vo svojej dispozícii. Prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Zmocnenie sa veci predpokladá cieľnú protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci, ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatela) fyzickej alebo právnickej osoby. Trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. V prípade ust. § 212 odsek 1 Trestného zákona musí byť činom spôsobená

aspoň malá škoda, t. j. 266 Eur. V prípade ust. § 212 odsek 2 Trestného zákona nemusí byť páchatelom spôsobená ani malá škoda, no ak je splnená podmienka, že páchatel sa zmocní veci vlámaním (§ 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona) alebo podmienka, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý (§ 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona), takisto pôjde o trestný čin krádeže. Prísnejšie sa páchatel potrestá, ak u neho ide o recidívu, teda ak už bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (§ 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že konanie obžalovaného opísané v bode 1/ skutkovej vety výroku o vine rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, lebo obžalovaný si prisvojil cudziu vec (patriacu poškodenej) tým, že sa jej zmocnil, hoci bol za priestupok proti majetku - drobnú krádež spáchanú 8.6.2017, teda v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch pred skutkom, právoplatne postihnutý a napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/62/2015 zo dňa 11.09.2015, právoplatným 28.10.2015, teda v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred skutkom, za taký čin právoplatne odsúdený.

Taktiež konanie obžalovaného opísané v bode 2/ skutkovej vety výroku o vine rozsudku naplnia všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, lebo obžalovaný si prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil a čin spáchal vlámaním sa do objektu, pričom nespôsobil ani malú škodu.

Ak by škoda presiahla sumu 266 Eur, konanie obžalovaného by v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12. decembra 2011, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR číslo 6/2012 pod poradovým číslom 116, bolo kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona (pri použití ustanovenia § 138 písmeno e/ Trestného zákona) s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov.

Obžalovaný konal v oboch bodoch ako trestne zodpovedný páchatel, pričom konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené Trestným zákonom. Ako motív jeho konania súd v oboch prípadoch ustálil zisťnosť.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Zo spôsobu vykonania činov, ich následkov, okolností, za ktorých boli spáchané, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti u oboch činov bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečiny.

K dokazovaniu vo vzťahu k výroku o treste a ochrannom opatrení

Obžalovaný pri vylúčení na hlavnom pojednávaní uviedol, že je slobodný, bezdetný a nemajetný. Nikdy nebol oficiálne zamestnaný. V minulosti bol pracovne zaradený počas výkonu trestu odňatia slobody. Bol 13 krát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Celkovo doposiaľ strávil vo výkone trestu odňatia slobody viac ako 10 rokov, naposledy mal pevný výstup v apríli 2016 alebo 2017, nevie presne. V minulosti užíval rôzne druhy drog, avšak už 10 rokov ich neberie. Pri poslednom odsúdení mu súd nariadil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré po výkone trestu absolvoval u MUDr. X., avšak sa s ňou nepohodol, tak podala návrh na zmenu formy liečenia na ústavnú. Ona si myslela, že berie drogy, on ale bral lieky „na hlavu“, preto sa jej zdal spomalený. Chce si nechať spraviť nový posudok a zmeniť tú ústavnú liečbu, preto každý týždeň vo väzbe navštevuje psychológa. Ďalej uviedol, že má podanú žiadosť o invalidný dôchodok, nakoľko má rôzne psychické a zdravotné problémy, no bude to riešiť až po prepustení na slobodu. Tiež by si chcel potom nájsť nejakú prácu brigádne, možno aj odísť zo K., lebo takýto život ho už nebaví. V budúcnosti sa chce vyvarovať trestnej činnosti. Mrzí ho, čo spravil, viedla ho k tomu zlá finančná situácia. Škodu poškodeným medzičasom nahradil. Aj vo väzbe sa chce zamestnať, podal si žiadosť, no prácu mu neumožnili. Čo sa týka disciplinárnych trestov, nejde o nič vážne, príslušníci ZVJS si ho viac všímajú, keďže má problémy s autoritami a sankcionujú ho aj za veci, ktoré sa v ústave dejú bežne. Nôž, ktorý bol zaistený na mieste činu, nie je jeho, našiel ho na mieste činu a použil ho na vlámanie. Obžalovaný sa poškodenému Mgr. Ing. K. K. v pojednávacej miestnosti ospravedlnil. V záverečnej reči činy oľutoval a domáhal sa s poukazom na nahradenú škodu uloženia trestu blízko dolnej hranice zákonného rozpätia.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trinásť krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť.

Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/62/2015 zo dňa 11.09.2015, ktorý nadobudol právoplatným 28.10.2015, za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno f) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Trest vykonal 8. apríla 2017. Zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikologické liečenie ambulantnou formou, ktoré mu bolo 26. júna 2018 zmenené na ústavnú formu.

Z registra priestupkov MV SR vyplynulo, že obžalovaný bol od roku 2013 doposiaľ 4 krát priestupkovo postihnutý, z toho dva krát za priestupky proti majetku, raz za priestupok proti verejnému poriadku a raz za priestupok na úseku cestnej premávky.

Z lustrácií v systéme AVÍZO, súdy a STA vyplynulo, že sa proti obžalovanému aktuálne iné trestné konanie nevedie.

Zo systému REGOB bolo zistené, že obžalovaný je slobodný, bezdetný a má trvalý pobyt obec R..

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že obžalovaný aktuálne nie je v ich systémoch evidovaný. V minulosti bol evidovaný len ako zamestnanec ÚVTOS.

Zo záverov znaleckého posudku číslo 17/2018 vypracovaného 2.6.2018 znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. Ľubicou Ondrisovou vyplynulo, že obžalovaný je závislý od viacerých psychoaktívnych látok - pervitínu a heroínu. Závislosť od alkoholu ani výherných hracích automatov nebola zistená. Stupeň závislosti sa neurčuje, ale v jeho prípade ide o silne rozvinutú závislosť tak v psychickej (pervitín), ako aj fyzickej zložke (heroín). Znalkyňa obžalovanému aktuálne nenavrhuje uložiť ochranné protitoxikomaničné liečenie, nakoľko už jedno uložené má. Prognóza vyliečenia resp. dlhodobej abstinencie je vzhľadom na štruktúru jeho osobnosti neistá. Počas vyšetrenia obžalovaného znalkyňa nezistila skutočnosti odôvodňujúce skúmanie jeho duševného stavu.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Leopoldov vyplynulo, že obžalovaný je vo výkone väzby v tejto trestnej veci od 19.04.2018 a je umiestnený na oddiele so štandardným režimom. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie nie je na požadovanej úrovni, nakoľko v dvoch prípadoch bolo potrebné s ním vykonať pohovor v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku a počas výkonu väzby bol osemkrát disciplinárne potrestaný za porušenie základných povinností uložených zákonom o výkone väzby a ústavným poriadkom. Disciplinárne tresty mu boli uložené za to, že si neplnil povinnosti uložené zákonom o výkone väzby a ústavným poriadkom, konkrétne, že porušil zákaz vyrábať a prechovávať predmety, ktoré by mohli byť použité na ohrozenie bezpečnosti osôb alebo majetku alebo na útek (prechovával nepovolený predmet na varenie vody tzv. „ponorák“), že porušil zákaz predstierať ochorenie, úmyselne si spôsobovať ujmu na zdraví, zhromažďovať, prechovávať alebo užívať lieky nepovolené alebo nepredpísané lekárom alebo ich užívať inak, ako ich povolil alebo predpísal lekár, alebo odovzdávať lieky iným obvineným, že porušil liečebný režim (užil lieky inak, ako ich predpísal ústavný lekár), že porušil povinnosť zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku (arogantné správanie voči príslušníkovi zboru ZVJS), že porušil zákaz nadväzovať kontakty s inými osobami na účely zakázaného prijímania a odosielania korešpondencie alebo predmetov alebo získania či poskytnutia iných výhod (prenášal nepovolené predmety na vychádzkové dvorce) a že porušil povinnosť zaobchádzať šetrne so zverenými vecami a iným majetkom (trhal ústavnú bielizeň).

Disciplinárne odmenený nebol. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. Po schválení žiadosti o súhlas k zaradeniu do práce príslušným orgánom činným v trestnom konaní prejavil záujem o prácu na pracovisku „Ručné šitie obuvi“, avšak pre nedostatok pracovných miest nebol doposiaľ na uvedené pracovisko zaradený.

K dokazovaniu vo vzťahu k výroku o náhrade škody

Z odborného vyjadrenia G. M., ktorý podniká v S. pod obchodným menom G. M. L. - S. okrem iného aj v oblasti komisionálneho predaja v rozsahu voľnej živnosti (tzv. bazár) vyplynulo, že hodnota dámskeho retro bicykla značky Crossack, čiernej farby, zakúpeného v júni 2017 za sumu 280 € ku dňu spáchania skutku pod bodom 1/ výroku o vine činí 205 €.

Z odborného vyjadrenia Z. H., ktorý podniká v S. pod obchodným menom Z. H. - E. K. okrem iného aj v oblasti opravy a montáže dverí, vyplynulo, že poškodeným dverí pri skutku pod bodom 2/ výroku o vine vznikla škoda 80 €.

Z odborného vyjadrenia A. M., ktorý podniká v S. pod obchodným menom A. M. - Z. okrem iného aj v oblasti obchodu s pletivovými plotmi a v oblasti uskutočňovania prác vyplynulo, že poškodením oplatenia pri skutku pod bodom 2/ výroku o vine vznikla škoda 12,90 €.

Z odborného vyjadrenia spoločnosti D. K., s.r.o., ktorá podniká vo N. okrem iného aj v oblasti výroby hadíc, vyplynulo, že hodnota požiarnej hadice s prúdnicou z roku 1992 činí ku dňu spáchania skutku pod bodom 2/ výroku o vine 66,59 €.

Z odborného vyjadrenia Z. C., ktorý podniká v C. pod obchodným menom Z. C. - C., okrem iného aj v oblasti komisionálneho predaja v rozsahu voľnej živnosti (tzv. bazar), vyplynulo, že hodnota 7 kusov snowboardov z roku 1999 ku dňu spáchania skutku pod bodom 2/ výroku o vine činí spolu 70 €.

Z poštovej poukážky z 3.9.2018 vyplynulo, že obžalovaný poukázal poškodenému Mgr. Ing. K. K. čiastku 136,59 €, ktorú skutočnosť poškodený na hlavnom pojednávaní potvrdil.

Z poštových poukážok z 5.11.2018 vyplynulo, že obžalovaný poukázal poškodenej A. D. čiastku 205 € a poškodenej R. K. - X. L. čiastku 92,90 €.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladán trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že páchatel spáchal viac trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež súd obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V tomto prípade súd u obžalovaného zistil tri poľahčujúce okolnosti a síce, že poškodeným nahradil spôsobenú škodu (§ 36 písmeno k) Trestného zákona), že sa k spáchaniu oboch trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že aktívne napomáhal príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Naopak, priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) a že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona).

V konečnom súčte u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (3:2), preto v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby znížením jej hornej hranice o jednu tretinu. Súd tak za súdené skutky ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov do 26 mesiacov (tzv. modifikovaná trestná sadzba).

Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je nutné obžalovanému opätovne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, lebo z odpisu registra trestov je zrejmé, že sa majetkovej trestnej činnosti dopúšťa permanentne napriek tomu, že bol za ňu opakovane odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z toho je evidentné, že samotný výkon trestu odňatia slobody už nemá na obžalovaného žiaden prevýchovný vplyv. Aj súdené skutky spáchal krátko po tom, ako bol prepustený z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný vo veku 35 rokov dosiať nebol nikde riadne zamestnaný (vyjmúc prácu v ÚVTOS), možno ustáliť, že sa celý život takpovediac živil páchaním majetkovej trestnej činnosti, preto mu súd v rámci modifikovanej trestnej sadzby uložil nepodmienečný trest odňatia slobody nad hornú polovicu, konkrétne vo výmere 20 mesiacov.

K námietke obžalovaného, ktorý sa domáhal uloženia trestu blízko dolnej hranice s poukazom na skutočnosť, že nahradil spôsobenú škodu, je potrebné uviesť, že samotná náhrada škody z jeho strany bola zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť a mala vplyv na konečné určenie zákonného rozpätia (od 6 mesiacov do 26 mesiacov), v ktorom rozpätí sa súd pri ukladaní trestu pohyboval. Avšak pri určení konkrétnej výmery trestu bolo treba brať primárne zreteľ na ochranu spoločnosti, lebo prognóza nápravy obžalovaného vzhľadom na takpovediac už chronické páchanie trestnej činnosti z jeho strany, ale aj vzhľadom na závery znaleckého posudku a jeho negatívne hodnotenie z ÚVV sa súdu javí ako nepriaznivá. U takéhoto páchatel'a je potrebné dôsledne uplatniť represívnu funkciu trestu, lebo iba prísny nepodmienečný trest mu zabráni na určitý čas páchať majetkovú trestnú činnosť a zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetky a obydlia spoluobčanov. Obžalovaný musí počítať s tým, že každý ďalší ním spáchaný trestný čin krádeže (hovoríme o tzv. špeciálnej recidíve) bude potrestaný už len prísnejšie, pretože mierne tresty pre recidivistov neplnia účel trestu nielen z hľadiska individuálnej, ale ani generálnej prevencie.

Obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním oboch skutkov bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/62/2015, preto ho súd na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Takto uložený trest považoval súd vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania oboch skutkov za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K výroku o ochrannom opatrení

Čo sa týka noža s modrou rúčkou so zlomenou čepelou o dĺžke 16 cm, ktorého vlastníctvo obžaloba pôvodne pripisovala obžalovanému a navrhovala uložiť mu trest prepadnutia tejto veci, súd napokon uložil ochranné opatrenie zhabania predmetnej veci podľa § 83 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním totiž nebolo jednoznačne preukázané, že išlo o vec patriacu obžalovanému, keď jedným zo základných predpokladov pre uloženie trestu prepadnutia veci je, že vec vlastnícky patrí páchatel'ovi - obžalovanému a jeho vlastníctvo nie je sporné.

Naproti tomu ochranné opatrenie predstavuje ujmu na majetku nielen odsúdeného, ale aj inej osoby (odlišnej od páchatel'a), ktoré súd uloží v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi. V tomto prípade išlo o vec, ktorá podľa vyjadrenia obžalovaného bola použitá pri krádeži vlámaním, preto si podľa názoru súdu uloženie tohto ochranného opatrenia vyžaduje primárne bezpečnosť majetku tak, ako to má na mysli aplikované ustanovenie Trestného zákona.

K výrokom o náhrade škody

V rámci tzv. adhézneho konania súd taktiež rozhodoval o jednotlivých nárokoch poškodených na náhradu škody, ktoré boli z ich strany riadne a včas uplatnené. Keďže v priebehu konania bolo preukázané, že obžalovaný škodu ustálenú v oboch bodoch výroku o vine rozsudku poškodeným nahradil, odkázal súd tých poškodených, ktorí si v adhéznom konaní uplatnili viac ako bolo ustálené vo výroku o vine rozsudku, aby si svoje nároky uplatnili v civilnom procese, lebo dokazovanie, ktoré

by v tomto smere bolo potrebné na hlavnom pojednávaní ešte vykonať, by presiahlo rámec trestného konania.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný Q. E..

Z písomných dôvodov odvolania obžalovaného zo dňa 19. novembra 2018 v rozsahu č. I. 383 spisu vyplýva nasledovné (citácia):

„Týmto podávam odpor voči rozsudku zo dňa 5.11.2018 Okresného súdu Piešťany v trestnej veci pod sp. zn. 16T/68/2018. Dňa 5.11.2018 som bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Vyhlásenie viny mi garantovalo nižší trest odňatia slobody. Od začiatku som spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a všetky moje výpovede boli účelové nakoľko mi bola ponúkaná dohoda o vine a treste. Neuviedol som svedkov, ktorí by mohli byť nápomocní pri objasnení tohto skutku a taktiež boli priamo zúčastnení pri ňom. Vyšetrovateľ PZ SR Z. F. a sudca S. Z. nebral do úvahy tieto skutočnosti a tieto svedkovia neboli vôbec vypočutí, ani predvedení pred súd. Svedok, ktorého som uvádzal pri vyšetrovaní, už dňa môjho zadržania nebol vôbec vypočutý ku skutku. Tento svedok Z. B., bytom H. R. č. X, S. a svedok, ktorý na miesto činu privolať policajnú hliadku majú očitú svedectvo o priebehu, že skutok, ktorý mi je kladený za vinu v bode č. 2 sa nestal tak, ako je v rozsudku popísaný. Títo svedkovia jasne videli, že z objektu exekučného skladu (úradu) Mgr. Ing. K. K. som odcudzil iba 2 ks snowboard, a nie 7 ks a hasičskú (požiarnu) hadicu. Ďalej chcem uviesť, že som bol nasnímaný aj priemyselnou kamerou, ktorá je ako dôkazový materiál, kde je vidno súdok objektu, čo z miesta činu nesiem. Čiže len 2 ks Snowbord. Týmto žiadam uskutočnenie nového dokazovania v mojej trestnej veci a predviesť a vypočuť svedkov, ktorých uvádzam.

Vyhlásenie o vine a prevyšujúci počet mojich poľahčujúcich okolností, mi má znížiť moju trestnú sadzbu a jej hranicu aj v prípade, ak sa jedná o recidívu. Čo v mojom prípade nebolo zohľadnené a bol som odsúdený v hornej hranici trestnej sadzby.

Ďalej chcem poukázať na znalecký posudok zn. 17/2018 zo dňa 2.6.2018, ktorý vypracovala MUDr. Ľubica Ondrisová. Znalkyňa poukazyvala na moju závislosť spred 10-tich rokov na pervitín e a heroíne. Vychádzala z nich aj prokurátorka a podľa toho mi to priťažovalo v procese súdu. Týmto žiadam o nové vypracovanie znaleckého posudku.

Žiadam OS Piešťany, aby vzal do úvahy všetky tieto nové skutočnosti, stotožnil sa s nimi v uvedenej veci znovu rozhodol a vymeral mi primeraný trest v dolnej hranici trestnej sadzby.“

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Vec bola odvolaciemu súdu predložená spoločne s predkladacou správou dňa 13. decembra 2018.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že i trest odňatia slobody uložený obžalovanému považuje za spravodlivý, zákonný a primeraný.

Obžalovaný Q. E. i jeho obhajca v procesnom konaní pred druhostupňovým súdom zotrvali na návrhovom prednese v kontexte s vyššie špecifikovanými písomnými dôvodmi odvolania obžalovaného a v konečnom dôsledku sa domáhali toho, aby odvolací súd uložil obžalovanému miernejší trest.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného Q. E. nie je dôvodné.

Okresný súd Piešťany predovšetkým zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné pre správne meritórne rozhodnutie vo veci samej, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por.).

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany bola obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd I. stupňa postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor, obhajca i prítomný poškodený

na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd I. stupňa prijal jeho vyhlásenie. Po takomto zistení súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania oboch stíhaných skutkov, a to bez narušenia ich skutkovej totožnosti, keď skutky v bodoch 1/ a 2/ právne posúdil zhodne s v podanou obžalobou (formálne i materiálne boli v bode 1/ naplnené všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 2/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní neboli žiadne pochybnosti o vine obžalovaného v rozsahu citovanej obžaloby, v ďalšom súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len k výroku o treste, náhrade škody a ochrannému opatreniu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní následne vyplýva, že dokazovanie bolo v týchto smeroch vykonané zákonnou a procesne správnu formou v potrebnom rozsahu. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa dostatočne vyhodnotil aj odpis z registra trestov obžalovaného a rovnako správne špecifikoval, na základe akých úvah dospel k ustáleniu rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, k následnému vyhodnoteniu vzájomnému pomeru týchto okolností, skúmajúc vo všetkých súvislostiach okolností plynúce z ustanovení § 36 písm. k), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák., ktoré bolo v postupe posudzovaného procesného konania v konečnom dôsledku nutné aplikovať pri ukladaní zákonnej sankcie.

V zhode s postupom a závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je verifikovaný v súlade s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a tieto závery si v rozsahu dôvodov okresného súdu plne osvojuje.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Dôvodne pritom nekonštatoval ani prítomnosť mimoriadnych okolností prípadu podľa § 39 Tr. zák.

Súd I. stupňa napokon podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím ustanovení § 36 písm. k), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému správne uložil primeraný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov. Aj z argumentačného pohľadu si odvolací súd dôvody takéhoto postupu súdu prvého stupňa osvojil a v celosti sa s nimi plne stotožnil. Uloženie miernejšej sankcie neprichádzalo do úvahy, a to vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného v páchaní úmyselnej trestnej činnosti tzv. majetkovej povahy ako i fakt, že okresným súdom uložený trest vonkoncom nemožno považovať za neprimerane prísny.

Takto uložený trest vo svojej podstate jednoznačne obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že prvostupňový súd dostatočne ozrejnil všetky skutočnosti presne tak, ako mu to prikazuje v príslušnom ustanovení platný Trestný poriadok (§ 168).

Vo vzťahu k avizovanému späťvzatiu vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny z hlavného pojednávania pred okresným súdom odvolací súd len odkazuje na zaužívanú súdnu prax a platnú judikatúru, s ohľadom na čo takýto prejav nemožno akceptovať (súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, keď obžalovaný predmetným vyhlásením, po splnení všetkých súvisiacich procesných podmienok, raz a navždy prijal všetky právne účinky priznania viny - pozri i Tpj 55/2016).

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Okresný súd zákonným postupom a spôsobom, aplikovaním § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. dôvodne uložil aj ochranné opatrenie vo forme zhabania veci (a to 1 ks nôž s modrou rúčkou so zlomenou čepeľou o dĺžke 16 cm) so stanovením, že vlastníkom zhabanej veci sa stáva v zmysle § 83 ods. 2 Tr. zák. štát. V danom prípade sa jedná o vec, ktorá bola podľa vyjadrenia obžalovaného použitá pri krádeži vlámaním (vlastnícke právo obžalovaného k veci je pritom minimálne sporné), a preto si uloženie tohto ochranného opatrenia vyžaduje primárne bezpečnosť majetku tak, ako to má na mysli aplikované ustanovenie Trestného zákona.

Napokon v rámci tzv. adhézneho konania okresný súd rozhodol o nárokoch poškodených na náhradu škody v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por. V priebehu trestného konania bolo totiž preukázané, že obžalovaný škodu ustálenú v oboch bodoch výroku o vine rozsudku poškodeným nahradil. Preto

je správne odkázané poškodených (ktorí si v adhéznom konaní uplatnili viac ako bolo ustálené vo výroku o vine napadnutého prvostupňového rozsudku) aby si zvyšky svojich nárokov na náhradu škody uplatnili v civilnom procese, lebo dokazovanie by v tomto smere bolo potrebné na hlavnom pojednávaní ešte vykonať, a to by nesporné presiahlo rámec potreby trestného konania.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného Q. E. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.